

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

ZZZ 1/21

Vrhovni sud Kosova u Veću sudija, Beshir Islami predsednik veća, Nenad Lazić i Muhamet Rexha članovi veća, u pravnoj stvari tužioca R. S. iz sela ..., Opština L., koga po punomoćju zatupa Islam Gashi advokat iz L., protiv tužene Opština Lipljan koju zastupa B.K., ovlašćeni zastupnik, po predmetu spora radi isplate otpremnine i jubilarne nagrade, odlučujući po Zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnetom od strane Državnog tužioca Kosova, na ročištu održanom dana 03.11.2022. godine, doneo je

R E Š E N J E

USVAJA SE kao osnovan Zahtev za zaštitu zakonitosti Državnog tužioca Kosova, te se presuda Apelacionog suda Kosova Gž. br. 4610/19 od 02.11.2020. godine i presuda Osnovnog suda u Prištini- Ogranak u Lipljanu P br. 502/2018 od 13.06.2019. godine, ukidaju i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Prištini- Ogranak u Lipljanu P. br. 502/2018 od 13.06.2019. godine, u stavu 1. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca R.

S. iz sela ..., Opština L., kojim je tražio obavezivanje tužene Opština L., da tužiocu nadoknadi iznos od 405,00 evra na ime jubilarne nagrade, sa kamatom od 8% godišnje, počevši od 07.03.2019. godine, pa do konačne isplate, kao i iznos od 1.460,01 evra, na ime otpremnine, sa kamatom od 8% godišnje, počevši od 05.09.2018. godine, pa do konačne isplate, kao i troškove postupka. Stavom 2. izreke odlučeno je da svaka strana snosi svoje parnične troškove.

Na ovu je presudu žalbu uložio tužilac, a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istoj našao da žalba nije osnovana, te ju je presudom Gž. br. 4610/19 od 02.11.2020. godine kao takvu odbio, a presudu Osnovnog suda u Prištini- Ogranak u Lipljanu P. br. 502/18 od 13.06.2019. godine, potvrdio.

Protiv pravosnažne presude Apelacionog suda Kosova, Državni tužilac Kosova je podneo Zahtev za zaštitu zakonitosti zbog pogrešne primene materijalnog prava i bitnih povreda odredbi parničnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud Kosova usvoji Zahtev za zaštitu zakonitosti, ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je nakon razmatranja podnetog Zahteva za zaštitu zakonitosti i pobijanih presuda, a u smislu člana 251. ZPP-a, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Vrhovni sud Kosova je za dan 03.11.2022. godine, zakazao ročište radi odlučivanja po ovoj pravnoj stvari, na koje su pristupili punomoćnik tužioca i punomoćnik tuženog, a Državni tužilac, uredno pozvan, pozivu suda se nije odazvao.

Uvidom u spise predmeta utvrđuje se da je tužilac bio u radnom odnosu kod tužene počevši od 11.09.1979. pa do dana penzionisanja 05.08.2018. godine, na poslovima nastavnika u školi „H. Bajrami“ u selu ..., Opština L. Tužilac je podnetom tužbom tražio obavezivanje tužene da mu isplati jubilarnu nagradu i otpremninu zbog odlaska u penziju. Niže stepeni sudovi su stali na stanovište da tužbeni zahtev nije osnovan iz razloga što tužilac nije bio član Granskog sindikata za zaposlene u obrazovanju (SBASHK), te da mu u smislu člana 35. stavovi 8. i 9. Posebnog kolektivnog ugovora za zaposlene u obrazovanju br. 2056 od 18.04.2017. godine, ovo pravo ne pripada, jer je ovo pravo rezervisano samo za članove

sindikata.

Vrhovni sud Kosova za sada ne može prihvatiti stanovište niže stepenih sudova, jer je isto zasnovano na pogrešnoj primeni materijalnog prava.

Zakon o radu, u članu 4. definiše odnos između zakona, kolektivnog ugovora, internog pravilnika poslodavca i ugovora o radu, te propisuje da se, kada je reč o zaposlenima, kolektivnim ugovorom mogu ugovoriti i prava veća od onih propisanih zakonom,.

Opšti kolektivni ugovor, primenljiv u konkretnom slučaju, u članu 2. propisuje sveobuhvatnost, odnosno primenu na sve zaposlene, i sve poslodavce, sa izuzetkom stranih vojnih i diplomatskih misija. Takođe, u članu 4 propisuje mogućnost zaključenja i granskih, te posebnih i pojedinačnih kolektivnih ugovora, radi uređivanja specifičnosti koje sa sobom nose radni odnosi u pojedinim granama privrede, odnosno sektorima društva. Međutim, članom 6 je propisano da odredbe granskih, posebnih i pojedinačnih kolektivnih ugovora moraju biti u skladu sa odredbama opšteg kolektivnog ugovora, sa mogućnošću propisivanja i većih prava za zaposlene od onih utvrđenih Opštim kolektivnim ugovorom. Opšti kolektivni ugovor, u članu 52. propisuje pravo zaposlenog na jubilarnu nagradu, a u članu 53. pravo zaposlenog na otpremninu prilikom odlaska u penziju. Ovo pravo pripada svim zaposlenima koji napune jubilarnu godinu, odnosno, steknu uslove za odlazak u penziju. Dakle, isto nije uslovljeno članstvom u sindikatu. Shodno tome, ovo pravo ne može biti Posebnim kolektivnim ugovorom uslovljeno članstvom u sindikatu, jer bi to bilo u suprotnosti sa napred pomenutim članom 6. Opšteg kolektivnog ugovora. Iz navedenog razloga, ne može se kao ispravno prihvatiti stanovište nižestepenih sudova da tužiocu ne pripada pravo na otpremninu, odnosno jubilarnu nagradu, jer nije član određenog sindikata, pa makar je reč i o sindikatu potpisniku posebnog kolektivnog ugovora.

Shodno navedenom, valjalo je nižestepene presude ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje. U ponovljenom će postupku najpre uz pravilnu primenu materijalnog prava biti odlučeno o osnovanosti tužbenog zahteva, imajući u vidu primedbe i sugestije ovog suda, vodeći računa o tome da se pravo na jubilarnu nagradu ostvaruje u jubilarnoj godini, a potom će na odgovarajući način biti utvrđena visina otpremnine, kao i visina jubilarne nagrade, ukoliko se utvrdi da tužilac na istu ima pravo.

Na osnovu navedenog Vrhovni sud Kosova je našao da je zahtev za zaštitu zakonitosti osnovan, te je uz primenu člana 251. ZPP-a odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
ZZZ BR. 1/21 OD 03.11.2022. GOD.

PREDSEDNIK VEĆA - SUDIJA
Beshir Islami